REGULAMENTUL (CE) NR. 1165/2009 AL COMISIEI

din 27 noiembrie 2009

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardele Internaționale de Raportare Financiară IFRS 4 și IFRS 7

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [1], în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 [2] al Comisiei sau adoptat anumite standarde și interpretări internaționale existente la 15 octombrie 2008.

(2) La 5 martie 2009, Consiliul pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB) a publicat modificări ale Standardului internațional de raportare financiară (IFRS) 4 *Contracte de asigurare* și IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat*, denumite în continuare „modificări aduse IFRS 4 și IFRS 7". Scopul modificărilor aduse IFRS 4 și IFRS 7 este de a impune furnizări mai amănunțite de informații cu privire la evaluarea valorii juste și a riscului de lichiditate asociat instrumentelor financiare.

(3) Consultarea cu grupul de experți tehnici (TEG) al Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG) confirmă faptul că amendamentele la IFRS 4 și IFRS 7 îndeplinesc criteriile tehnice pentru adoptare stabilite la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002. În conformitate cu Decizia 2006/505/CE a Comisiei din 14 iulie 2006 de instituire a Grupului de examinare a avizelor privind standardele contabile în vederea consilierii Comisiei cu privire la obiectivitatea și neutralitatea avizelor Grupului consultativ european pentru raportări financiare (EFRAG) [3], Grupul de examinare a avizelor privind standardele contabile a analizat avizul EFRAG privind adoptarea și a confirmat Comisiei că acesta este echilibrat și obiectiv.

(4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 trebuie modificat în consecință.

(5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 se modifică după cum urmează:

(1) Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 4 se modifică conform anexei la prezentul regulament;

(2) IFRS 7 se modifică conform anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Societățile aplică modificările aduse IFRS 4 și IFRS 7, conform anexei la prezentul regulament, cel mai târziu de la data începerii primului lor exercițiu financiar care debutează după 31 decembrie 2008.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Charlie McCREEVY
Membru al Comisiei

[1] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[2] JO L 320, 29.11.2008, p. 1.
[3] JO L 199, 21.7.2006, p. 33.

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE CONTABILITATE

IFRS 4	Modificarea Standardului Internațional de Raportare Financiară 4 *Contracte de asigurare*
IFRS 7	Modificări ale Standardului Internațional de Raportare Financiară 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat*

Reproducerea permisă în Spațiul Economic European. Toate drepturile existente rezervate în afara SEE, cu excepția dreptului de reproducere în scopul uzului personal sau în alte scopuri legitime. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul IASB www.iasb.org

Modificări ale Standardului Internațional de Raportare Financiară 7

Instrumente financiare: informații de furnizat

Punctul 27 se modifică. Se adaugă punctele 27A și 27B.

IMPORTANȚA INSTRUMENTELOR FINANCIARE PENTRU POZIȚIA ȘI PERFORMANȚA FINANCIARĂ

Alte prezentări

Valoarea justă

27 O entitate trebuie să prezinte pentru fiecare clasă de instrumente financiare metodele și, atunci când se utilizează o tehnică de evaluare, ipotezele aplicate la determinarea valorilor juste ale fiecărei clase de active financiare sau de datorii financiare. De exemplu, dacă este cazul, o entitate prezintă informații referitoare la ipotezele privind ratele plăților în avans, ratele pierderilor estimate din credite și ratele dobânzii sau ratele de actualizare. Dacă a existat o schimbare a tehnicii de evaluare, entitatea trebuie să prezinte respectiva schimbare și motivele efectuării acesteia.

27A Pentru a face prezentările impuse de punctul 27B, o entitate trebuie să clasifice evaluările valorii juste utilizând o ierarhie a valorii juste care reflectă semnificația intrărilor de date utilizate pentru efectuarea evaluărilor. Ierarhia valorii juste trebuie să aibă următoarele niveluri:

(a) prețurile cotate (neajustate) de pe piețele active pentru active sau datorii identice (nivelul 1);

(b) intrările, altele decât prețurile cotate, incluse în nivelul 1 care sunt observabile pentru activ sau datorie, fie direct (adică drept prețuri), fie indirect (adică derivate din prețuri) (nivelul 2): și

(c) intrările pentru activ sau datorie care nu se bazează pe datele observabile pe piață (intrări neobservabile) (nivelul 3).

Nivelul din ierarhia valorii juste în cadrul căruia evaluarea valorii juste este clasificată în totalitate trebuie determinat pe baza celui mai scăzut nivel de intrări care este semnificativ pentru evaluarea valorii juste în întregime. În acest scop, importanța unei intrări este evaluată în funcție de evaluarea valorii juste în întregime. Dacă o evaluare a valorii juste utilizează intrări observabile care impun ajustarea semnificativă pe baza intrărilor neobservabile, acea evaluare este o evaluare de nivelul 3. Estimarea semnificației unei anumite intrări pentru evaluarea valorii juste în totalitate cere utilizarea unui raționament, luând în considerare factori specifici activului sau datoriei.

27B Pentru evaluările valorii juste recunoscute în situația poziției financiare o entitate trebuie să prezinte pentru fiecare clasă de instrumente financiare:

(a) nivelul din ierarhia valorii juste în care sunt clasificate evaluările valorii juste în totalitate, separând evaluările valorii juste în conformitate cu nivelurile definite la punctul 27A.

(b) orice transferuri semnificative între nivelul 1 și nivelul 2 din ierarhia valorii juste și motivele acelor transferuri. Transferurile în fiecare nivel trebuie să fie prezentate și discutate separat de transferurile din fiecare nivel. În acest scop, semnificația trebuie să fie judecată în raport cu profitul sau pierderea și cu activele totale sau datoriile totale.

(c) pentru evaluările valorii juste de la nivelul 3 din ierarhia valorii juste, o reconciliere de la soldurile de deschidere și până la soldurile de închidere, prezentând separat modificările din timpul perioadei care pot fi atribuite:

(i) câștigurilor sau pierderilor totale pentru perioadă recunoscute în profit sau pierdere și o descriere a locului în care sunt prezentate în situația rezultatului global sau într-o situație separată a rezultatului (dacă sunt prezentate);

(ii) câștigurilor sau pierderilor totale recunoscute în alte elemente ale rezultatului global;

(iii) cumpărărilor, vânzărilor, emisiunilor și decontărilor (fiecare tip de mișcare prezentat separat); și

(iv) transferurilor în și din nivelul 3 (de exemplu, transferurile atribuibile schimbărilor caracterului observabil al datelor de piață) și motivele acelor transferuri. Pentru transferurile semnificative, transferurile în nivelul 3 trebuie prezentate și discutate separat de transferurile din nivelul 3.

(d) valoarea câștigurilor sau pierderilor totale pentru perioada de la litera (c) subpunctul (i) incluse în profit sau pierdere care sunt atribuibile câștigurilor sau pierderilor legate de acele active și datorii deținute la sfârșitul perioadei de raportare și o descriere a locului în care acele câștiguri sau pierderi sunt prezentate în situația rezultatului global sau într-o situație separată a rezultatului (dacă sunt prezentate).

(e) pentru evaluările valorii juste în nivelul 3, dacă schimbarea uneia sau mai multor intrări cu ipoteze alternative posibile în mod rezonabil ar modifica în mod semnificativ valoarea justă, entitatea trebuie să arate acest fapt și să prezinte efectul respectivelor modificări. Entitatea trebuie să prezinte modul de calcul al efectului unei modificări a unei ipoteze alternative posibile în mod rezonabil. În acest scop, semnificația trebuie justificată în raport cu profitul sau pierderea și în raport cu activele sau datoriile totale sau, atunci când modificările valorii juste sunt recunoscute în alte rezultate globale, în raport cu capitalurile proprii totale.

O entitate trebuie să prezinte sub formă de tabel informațiile cantitative menționate la acest punct, cu excepția cazurilor în care un alt format este mai adecvat.

Punctul 39 se modifică. Punctul 44G se adaugă.

Riscul de lichiditate

39 O entitate trebuie să prezinte:

(a) o analiză a scadenței pentru datoriile financiare nederivate (inclusiv contractele de garanții financiare emise) care să arate scadențele contractuale rămase.

(b) o analiză a scadenței pentru datoriile financiare derivate. Analiza scadenței trebuie să cuprindă scadențele contractuale rămase pentru acele datorii financiare derivate pentru care scadențele contractuale sunt esențiale pentru înțelegerea plasării în timp a fluxurilor de trezorerie (a se vedea punctul B11B).

(c) o descriere a modului în care gestionează riscul de lichiditate inerent celor prezentate la literele (a) și (b).

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE ȘI TRANZIȚIA

44G *Îmbunătățirea prezentărilor de informații privind instrumentele financiare* (modificări ale IFRS 7), publicată în martie 2009, a modificat punctele 27, 39 și B11 și a adăugat punctele 27A, 27B, B10A și B11A-B11F. O entitate trebuie să aplice acele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. În primul an de aplicare, o entitate nu trebuie să furnizeze informații comparative pentru prezentările de informații prevăzute în modificări. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică modificările pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.

Anexa A

Termeni definiți

Se modifică următorul termen:

risc de lichiditate	Riscul ca o entitate să întâlnească dificultăți în îndeplinirea obligațiilor asociate cu datoriile financiare care sunt decontate prin predarea de numerar sau a unui alt activ financiar.

Anexa B

Îndrumări de aplicare

Se modifică un titlu și punctul B11. Punctele B10A și B11A-B11F se adaugă, iar punctele B12-B16 se elimină. Punctele B12 și B13 se înlocuiesc cu punctul B11C literele (a) și (b). Punctele B14 și B16 se înlocuiesc cu punctul B11D.

Natura și amploarea riscurilor care decurg din instrumente financiare (punctele 31-42)

Prezentarea riscurilor cantitative de lichiditate [punctele 34 litera (a) și 39 literele (a) și (b)]

B10A În conformitate cu punctul 34 litera (a) o entitate prezintă date cantitative rezumate despre expunerea la riscul de lichiditate pe baza informațiilor furnizate pe plan intern pentru personalul cheie de conducere. O entitate trebuie să explice modalitatea de determinare a acestor date. Dacă ieșirile de numerar (sau alt activ financiar) cuprinse în acele date ar putea fie:

(a) să aibă loc mult mai devreme decât este indicat în date, fie

(b) să fie în mod semnificativ diferite de cele indicate în date (de exemplu, pentru un instrument derivat care este inclus în date pe baza unei decontări nete dar pentru care partenerul are opțiunea de a cere decontarea brută),

entitatea trebuie să prezinte acest fapt și să furnizeze informații cantitative care să dea posibilitatea utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze amploarea acestui risc, în afară de cazul în care aceste informații sunt incluse în analizele scadenței contractuale prevăzute la punctul 39 literele (a) sau (b).

B11 La întocmirea analizei scadenței contractuale prevăzute la punctul 39 literele (a) și (b), o entitate utilizează raționamentul său profesional pentru a determina un număr corespunzător de intervale de timp. De exemplu, o entitate poate stabili că sunt corespunzătoare următoarele intervale de timp:

(a) sub o lună;

(b) între o lună și trei luni;

(c) între trei luni și un an; și

(d) între un an și cinci ani.

B11A Conformându-se punctului 39 literele (a) și (b), o entitate nu trebuie să separe un instrument derivat încorporat de un instrument financiar hibrid (combinat). Pentru un astfel de instrument, o entitate trebuie să aplice punctul 39 litera (a).

B11B Punctul 39 litera (b) impune unei entități să prezinte o analiză a scadenței cantitative pentru datoriile financiare derivate care să arate scadențele contractuale rămase dacă scadențele contractuale sunt esențiale pentru înțelegerea plasării în timp a fluxurilor de trezorerie. De exemplu, aceasta este situația pentru:

(a) unui swap pe rata dobânzii cu o scadență rămasă de cinci ani într-o acoperire împotriva riscurilor a fluxurilor de trezorerie ale unui activ sau ale unei datorii financiare cu rată variabilă.

(b) toate angajamentele de creditare.

B11C Punctul 39 literele (a) și (b) impune unei entități să prezinte analize ale scadenței pentru datoriile financiare care să arate scadențele contractuale rămase pentru unele datorii financiare. În această prezentare:

(a) atunci când un partener poate alege când să plătească suma, datoria este alocată primei perioade în care entității i se poate cere să plătească. De exemplu, datoriile financiare pe care o entitate ar putea să fie obligată să le ramburseze la cerere (de exemplu, depozite la vedere) sunt incluse în primul interval de timp.

(b) atunci când o entitate s-a angajat să plătească anumite sume în rate, fiecare rată este alocată primei perioade în care ar putea să i se ceară entității să plătească. De exemplu, un angajament de creditare neutilizat este inclus în intervalul de timp care cuprinde și prima dată la care acesta poate fi utilizat.

(c) pentru contractele de garanții financiare emise, valoarea maximă a garanției este alocată primei perioade în care garanția poate fi executată.

B11D Sumele contractuale prezentate în analizele referitoare la scadență conform punctului 39 literele (a) și (b) sunt fluxuri de trezorerie contractuale neactualizate, de exemplu:

(a) obligații brute care decurg din contracte de leasing financiar (înaintea deducerii cheltuielilor financiare);

(b) prețuri specificate în contracte forward pentru cumpărarea activelor financiare în schimbul numerarului;

(c) sume nete pentru contracte swap pe rata dobânzii cu rata variabilă de plată și cu rata fixă de încasat pentru care se fac schimburi de fluxuri nete de trezorerie;

(d) sume contractuale care urmează a fi schimbate într-un instrument financiar derivat (de exemplu un swap valutar) pentru care se fac schimburi de fluxuri brute de trezorerie; și

(e) angajamente de creditare brute.

Astfel de fluxuri de trezorerie neactualizate se deosebesc de suma inclusă în situația poziției financiare deoarece suma din acea situație se bazează pe fluxurile de trezorerie actualizate. Atunci când suma care trebuie plătită nu este fixă, suma prezentată este calculată pe baza condițiilor care existau la sfârșitul perioadei de raportare. De exemplu, atunci când suma care trebuie plătită variază în funcție de modificările unui indice, suma prezentată se poate baza pe nivelul indicelui la sfârșitul perioadei.

B11E Punctul 39 litera (c) cere unei entități să descrie modalitatea de gestionare a riscului de lichiditate aferent elementelor prezentate în prezentările cantitative prevăzute la punctul 39 literele (a) și (b). O entitate trebuie să prezinte o analiză a scadenței activelor financiare pe care le deține pentru gestionarea riscului de lichiditate (de exemplu, activele financiare care pot fi vândute imediat sau preconizate a genera intrări de numerar pentru a compensa ieșirile de numerar legate de datoriile financiare), dacă informațiile sunt necesare pentru a da posibilitatea utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze natura și extinderea riscului de lichiditate.

B11F Alți factori pe care o entitate i-ar putea lua în considerare la furnizarea prezentării de informații menționate la punctul 39 litera (c) includ, dar nu se limitează la faptul că entitatea:

(a) a angajat facilități de împrumut (de exemplu, facilități cu efecte comerciale) sau alte linii de credit (de exemplu, facilitățile de credit stand-by) pe care le poate accesa pentru a răspunde nevoilor de lichiditate;

(b) deține depozite la băncile centrale pentru a răspunde nevoilor de lichiditate;

(c) are surse de finanțare foarte diverse;

(d) are concentrări importante de risc de lichiditate fie în activele sale, fie în sursele sale de finanțare;

(e) are procese de control intern și planuri de contingență pentru gestionarea riscului de lichiditate;

(f) are instrumente care cuprind termeni de rambursare accelerată (de exemplu, la scăderea ratingului de credit al entității);

(g) are instrumente care ar putea impune prevederea unei garanții reale (de exemplu, apelurile în marjă pentru instrumentele derivate);

(h) are instrumente care permit entității să aleagă dacă își decontează datoriile financiare în numerar (sau un alt activ financiar) sau prin oferirea propriilor acțiuni; sau

(i) are instrumente care fac obiectul acordurilor de compensare globală.

B12-B16 [Eliminate]

Modificare Standardului Internațional de Raportare Financiară 4

Contracte de asigurare

Punctul 39 litera (d) se modifică.

PREZENTAREA INFORMAȚIILOR

Natura și amploarea riscurilor care decurg din contractele de asigurare

39 (d) informațiile despre riscul de credit, riscul de lichiditate și riscul de piață pe care le-ar impune punctele 31-42 din IFRS 7 dacă contractele de asigurare ar intra în domeniul de aplicare a IFRS 7. Totuși:

(i) un asigurător nu trebuie să furnizeze analizele de scadență prevăzute la punctul 39 literele (a) și (b) din IFRS 7 dacă prezintă în schimb informații despre plasarea în timp estimată a ieșirilor nete de numerar care rezultă din datoriile recunoscute din asigurare. Aceste informații pot lua forma unei analize, prin estimarea plasării în timp, a sumelor recunoscute în situația poziției financiare.

(ii) …